

XI. DEN SVADEBNÍ.

[C.I.] Za - čně - te, pan - ny, spí - va - ti,

[B.c.] 7 5 5 #6

Začňte, panny, spívati,
 natáhněte hlásky.
 Sluší se teď radovati,
 den jest božské lásky.
 Cecilia varhanice,
 hrej, spoj sobě panen více.
 Andělé měchy zdvíhají,
 též k tvým varhanům spívají.

Černá barva, žádný smutek
 teď se nespátřuje.
 Žádný k pláči nutí skůtek,
 veselost panuje.
 Jest liberaj zde čistotná,
 jest bravada panen ctnostná,
 favory jsou nevinnosti,
 jsou nevinní všickni hosti.

Jako křišťál se bělíme,
 jsme i korálový.
 Aníž se v věku dělíme,
 rovní Ženichovi.
 Spolu sedíme pokojně,
 o žádný nevíme vojně.
 Jako slunce se stkvějeme,
 stále se libě smějeme.

Žádná zde není vrtkavost,
 hlava v ní nebolí,
 neobtěžuje váhavost,
 není zde oudolí,
 v kterém bys plakal bolestně
 a vzdychal, vzýval srdečně.
 Po Sion horách skákáme,
 vši rozkoši oplejváme.

Srovnávají se hlasové
 při zdejší muzice.
 Diškantové a basové,
 triply jsou v písničce.
 Tuť ti všickni prospíváme,
 pauzy žádný zde nemáme.
 Loutny v rukou nemlčejí,
 housle, trouby, bubny znějí.

Andělé jsou truksasové,
 nosí k stolu jídla.
 Jsou tolikéž muntšenkové,
 slouží jejich křídla,
 aby větříček nescházel,
 aby Zephyrus vycházel
 po světa, těla broukání
 a pekla větrův foukání.

Kateřino, ta odplata
 jest po tvém trápení.
 Ta jest radosti jistota
 po tvém zarmoucení.
 Tak se ti, Barboro, platí,
 nic se zde více nehatí.
 Co jest připověděl, dává
 Kristus a vás, panny, vdává.

Jeruzaléme nebeský,
 má perlo jediná.
 Jak jest býti v tobě hezky,
 o ceno předivná.
 O Sion, horo zelená,
 nebudiž od nás vzdálená.
 Veď do modrého kvartýru,
 d'áblům nechej smůlu, síru.

Velká jest zde mzda, náhrada,
 poslyšte, křesťané,
 kterou dává ta zahrada,
 jenž věčně zůstane.
 K této svadbě ve dne, v noci
 pospíchejme, ku pomoci
 přispěj, o Ženichu, Pane
 Kriste, dej, ať tak se stane.

na - táh - ně - te hlás - ky. Slu - ší se teď ra -

do - va - ti, den jest bož - ské lás -

ky. Ce - ci - li - a var - ha - ni - ce,

hrej, spoj so - bě pa - nen ví - ce. An - dě - lé

mě - chy zdví - ha - jí, též k tvým var - ha - nům spí - va - jí.